

Sygn. akt VI U 1208/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: C. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 13 lipca 2017 r., znak: (...)

w sprawie: C. P.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu C. P. prawo do emerytury od dnia (...) r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 1208/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił C. P. urodzonemu (...) (...) roku, który 3 lipca 2017 roku złożył wniosek o emeryturę prawa do emerytury z uwagi, na niespełnienia warunku posiadania 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Od tego orzeczenia organu rentowego złożył odwołanie ubezpieczony twierdząc, że pracował w wymaganym okresie w warunkach szczególnych i powołał dowód z przesłuchania świadków. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na brak świadectwa pracy w szczególnych warunkach i na to, że ubezpieczony nie wykazał spełnienia wszystkich warunków do uzyskania prawa do emerytury. Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny. Ubezpieczony urodzony (...) (...) roku złożył wniosek o prawo do emerytury 3 lipca 17 roku. I właśnie ubezpieczony zatrudnił się od 1 września 72, jako uczeń szkoły przyzakładowej w Kombinacie (...) w B. i tam pobierał tę naukę do 19 czerwca 75 roku. Następnie ubezpieczony w tym samym zakładzie w okresie od 1 lipca 75 do 16 stycznia 76 pracował krótko, jako mechanik i od 21 stycznia 76 do 30 grudnia 98 pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, jako głównie operator koparki, incydentalnie wykonując obowiązki kierowcy. Okres zatrudnienia globalny ubezpieczonego był dłuższy, ale Sąd analizował tylko okres, który się zamykał datą 31 grudnia 98 roku. Ubezpieczony wykonywał prace operatora koparki, co w sposób niebudzący wątpliwości wynika z zeznań samego ubezpieczonego oraz powołanych przez niego świadków G. M.

[f 00:02:46.127]

J. M.

[f 00:02:48.267]

oraz A. P.

[f 00:02:51.367]

Sąd uznał te zeznania świadków i samego ubezpieczonego za wiarygodne, bo te zeznania są spójne, logiczne uzupełniają się wzajemnie, a ponadto to znajdują także odzwierciedlenie w dokumentach w aktach osobowych ubezpieczonego, z których to dokumentów Sąd Okręgowy przeprowadził dowód. Ubezpieczony tak jak powiedziałam wykonywał głównie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace operatora koparki, czyli ciężkiej maszyny budowlanej. Nie korzystał z urlopów bezpłatnych i incydentalnie w pewnym okresie czasu pracy dowoził piasek z kopalni do sylo..., do silosu samochodem ciężarowym stąd też w świadectwie pracy ubezpieczonego znalazła się informacja, że pracował w całym okresie zatrudnienia zarówno, jako operator koparki, ale też kierowca. Po dokonaniu ustaleń tego stanu faktycznego Sąd dokonał jego analizy w aspekcie brzmienia artykułu 184 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS, która określa warunki do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku. Jednym z tych warunków spornym warunkiem w sprawie było to, czy ubezpieczony pracował jest praca 15 lat w szczególnych warunkach. I zdaniem Sądu Okręgowego materiał dowodowy zgromadzony w sprawie przemawia za uznaniem, że ubezpieczony, co najmniej 15 lat pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę z Działu V pozycja 3 załącznika A do Rozporządzenia Rady Ministrów z 8..., 7 lutego 83 w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach. Wykonywał też incydentalnie prace, ale też w warunkach szczególnych, bo wymienione w Dziale VIII pozycja 2 tego załącznika A. Ubezpieczony spełnił warunki stażowe, bo posiadał 26 lat i 29 dni okresów składkowych i nieskładkowych. W związku z powyższym Sąd podkreślając to, że Sąd ma prawo przeprowadzać dowody ze świadków z dokumentów, bo taką możliwość daje mu artykuł 472 i 473 Kodeksu postępowania cywilnego, a tego nie może robić organ rentowy, bo on jest ograniczony pewnymi zasadami pracy na wyłącznie dokumentach. A więc Sąd kierując się brzmieniem artykułu 472 i 473 kpc przeprowadził dowody, które doprowadziły do tego, że uznał, iż spełnia pan wszystkie warunki określone w artykule 184 Ustawy emerytalnej do uzyskania prawa do emerytury. Dlatego Sąd na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił decyzję i orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku. Natomiast z uwagi na to, że nie było w sprawie dla ZUS-u odpowiednich dokumentów formalnych ZUS nie mógł panu przyznać prawa do emerytury mógł to zrobić dopiero Sąd. Sąd stwierdził na podstawie artykułu 118 ustęp 1A Ustawy o emeryturach i rentach z FUS, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności, co oznacza, że jeżeli wyrok się uprawomocni to spłata nie będzie z odsetkami, bo dopiero Sąd mógł zrobić to, co orzekł w wyroku. I w tym znaczeniu no wyrok jest jakby dla pana niekorzystny.